

GEDACHTEN BIJ DEZE TIJD

Geliefde gemeente,

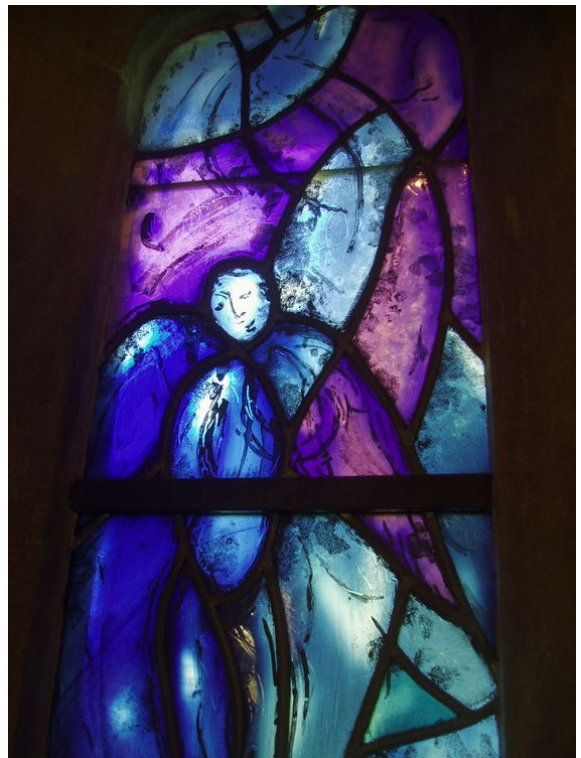
Ons dagelijks leven zoals wij daarmee vertrouwd waren, heeft deze weken plotseling zijn vanzelfsprekendheid verloren. Naar school gaan, werken, oppassen op onze kleinkinderen, afspreken met familie en vrienden, een verjaardag vieren, maar ook naar de kerk gaan op zondag; het gewone leven is ons ineens uit handen geslagen.

Het corona-virus en de maatregelen die genomen worden om een te snelle verspreiding ervan te voorkomen, ontregelen ons bestaan. Dat maakt ons onzeker en kan ons een machteloos gevoel geven. We zijn bezorgd over ons land, over ons werk of bedrijf, over de kwetsbare mensen in onze kring. Sommigen van ons maken zich zorgen over hun eigen gezondheid, die toch al broos is. Of we zien ertegen op om alleen te zijn, nu we elkaars gezelschap minder kunnen opzoeken.

Ik moest deze dagen denken aan een gedeelte uit Psalm 103. In de woorden zoals die in het liedboek staan...

*'Zoals een vader liefdevol zijn armen
slaat om zijn kind, omringt ons met erbarmen
God onze Vader, want wij zijn van Hem.
Hij die ons zelf uit aarde heeft genomen,
Hij weet, dat wij, uit stof aan 't licht gekomen,
slechts leven op de adem van zijn stem.'
(Psalm 103 vers 5)*

Deze psalm bezingt de broosheid en de kwetsbaarheid van ons leven; diezelfde kwetsbaarheid waar ook wij deze dagen zo hard mee geconfronteerd worden. Maar de psalm bezingt ook hoe juist dat kwetsbare leven, omringt wordt door Gods erbarmen, en alleen Hem toebehoort.

Ik hoop dat deze psalmwoorden ons mogen bemoedigen. Dat ze houvast en kracht zullen geven in deze dagen. Dat God ons broze leven omringt met zijn ontferming, en dat wij met al onze zorgen, onze nood of eenzaamheid, alleen aan Hem toebehoren; de Levende Heer.

In Christus verbonden,

Ds. Sophie van den Berg-Hofstee